

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Juízo Local Cível de Lisboa — Juiz 18 (Portugalsko) 31. januára 2019 — LE/Transportes Aéreos Portugueses, SA

(Vec C-74/19)

(2019/C 148/17)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Juízo Local Cível de Lisboa — Juiz 18

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: LE

Žalovaná: Transportes Aéreos Portugueses, SA

Prejudiciálne otázky

1. Spadá situácia, keď jeden z cestujúcich počas letu uhryzne iných cestujúcich a napadne členov posádky, ktorí sa ho pokúsili upokojiť, v dôsledku čoho kapitán lietadla považuje za opodstatnené pristáť na najbližšom letisku s cieľom vysadiť uvedeného cestujúceho a vyložiť jeho batožinu, čo spôsobí meškanie pri prilete do cieľového miesta, pod pojem „mimoriadne okolnosti“, ktorý je uvedený v odôvodnení 14 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?
2. Môže „mimoriadna okolnosť“, ktorá nastala počas letu do cieľového miesta bezprostredne predchádzajúceho spiatocnému letu, uskutočneného tým istým lietadlom, zbaviť leteckú spoločnosť zodpovednosti za meškanie pri odlete tohto lietadla počas spiatocného letu, na palubu ktorého nastúpil cestujúci, ktorý uplatnil nárok na odškodnenie (žalobca v tomto konaní)?
3. Prijala letecká spoločnosť (žalovaná v tomto konaní) na účely článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004 všetky primerané opatrenia, no napriek tomu nemohla zabrániť meškaniu, ak zvažila situáciu a dospela k záveru, že použitie iného lietadla by nezabránilo meškaniu, ku ktorému už došlo, a preradila cestujúceho počas medzipristátia (žalobcu v tomto konaní) na let, ktorý sa mal uskutočniť na druhý deň, lebo táto spoločnosť prevádzkuje do konečného cieľového miesta tohto cestujúceho len jeden let za deň?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 4. februára 2019 — E. E.

(Vec C-80/19)

(2019/C 148/18)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: E. E.

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė, K.-D. E.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa taká situácia, aká je predmetom prejednávanej veci — v ktorej litovská štátna príslušníčka, ktorá mala miesto obvyklého pobytu v čase svojej smrti pravdepodobne v inom členskom štáte, ktorá však v každom prípade nikdy neprerušila väzby so svojou vlasťou a okrem iného spísala pred smrťou závet v Litve a zanechala celý svoj majetok svojmu dedičovi, litovskému štátnemu príslušníkovi, pričom v čase otvorenia dedičskej veci bolo preukázané, že dedičská podstata, ktorá spočíva v nehnuteľnom majetku nachádzajúcom sa výlučne v Litve, a štátny príslušník uvedeného iného členského štátu pozostávajú po svojej manželke jasne vyjadril úmysel vzdať sa dedičstva po zosnulej, nezúčastnil sa na súdnom konaní v Litve a súhlasil s právomocou litovských súdov a s uplatnením litovského práva — považovať za dedenie s cezhraničnými dôsledkami v zmysle nariadenia č. 650/2012, na ktoré je potrebné uplatniť uvedené nariadenie?
2. Má sa litovský notár, ktorý začne konať v dedičskej veci, vydať osvedčenie o dedičských právach a vykonať ďalšie úkony nevyhnutné na uplatnenie práv dediča, považovať za „súd“ v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 ⁽¹⁾ vzhľadom na to, že notári pri svojej činnosti dodržiavajú zásady nestrannosti a nezávislosti, ich rozhodnutia sú záväzné pre nich samotných a pre súdne orgány a ich úkony môžu byť napadnuté v súdnom konaní?
3. Pokiaľ je odpoveď na druhú otázku kladná, majú sa osvedčenia o dedičských právach vydávané litovskými notármi považovať za rozhodnutia v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 650/2012 a musí sa z tohto dôvodu preukázať právomoc na účely ich vydania?
4. Pokiaľ je odpoveď na druhú otázku záporná, majú sa ustanovenia článkov 4 a 59 nariadenia č. 650/2012 (v spojení alebo samostatne, ale bez obmedzenia na tieto články) vykladať v tom zmysle, že litovskí notári sú oprávnení vydávať osvedčenia o dedičských právach bez dodržiavania všeobecných pravidiel právomoci a že také osvedčenia sa majú považovať za verejné listiny, ktoré vyvolávajú právne účinky aj v iných členských štátoch?
5. Má sa článok 4 nariadenia č. 650/2012 (alebo iné jeho ustanovenia) vykladať v tom zmysle, že miesto obvyklého pobytu zosnulého možno určiť len v jednom konkrétnom členskom štáte?
6. Majú sa ustanovenia článkov 4, 5, 7 a 22 nariadenia č. 650/2012 (v spojení alebo samostatne, ale bez obmedzenia na tieto články) vykladať a uplatňovať v tom zmysle, že v prejednávanej veci je v súlade so skutočnosťami uvedenými v prvej otázke potrebné konštatovať, že dotknuté strany sa dohodli na právomoci súdov v Litve a na uplatnení litovského práva?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve (Ú. v. EÚ L 201, 2012, s. 107).